

DHARMA

KAPITEL 1

LAGEN OM ORSAKER OCH VILLKOR

I

FYRA SANNINGAR

1. Människovärlden är full av sorg och lidande. Livet är ett lidande, åldrande, sjukdom och död likaså. Att möta någon som man hatar är ett lidande, att skiljas från någon som man älskar är ett lidande och att förgäves försöka uppfylla sina begär är ett lidande. Ett liv som inte är fritt från olika begär är verkligen ett lidande. Detta kallas sanningen om lidandet.

Orsaken till livets lidande ligger utan tvivel i våra världsliga begär. Spårar man dessa begär tillbaka till deras källa, förstår man att de har sina rötter i den häftiga livstörst vi har sedan födseln. Denna livstörst som bottnar i att vi är starkt fästade vid livet, förvandlas till begär efter allt vi ser och hör, ibland t.o.m. efter döden. Det här kallas sanningen om orsaken till lidandet.

Om vi förintar roten till våra världsliga lidelser och inte längre känner några begär, försvinner också våra

sorger och lidanden. Det här kallas sanningen om slutet på lidandet.

För att uppnå ett tillstånd utan begär och lidanden, måste vi följa den rätta åttafaldiga vägen. Den består av: rätta åsikter, rätta tankar, rätta ord, rätt uppförande, rätt levnad, rätt strävan, rätt minne och rätt koncentration. Det här kallas sanningen om den rätta åttafaldiga vägen för slutet på begären.

Dessa sanningar bör vi hålla i minnet. Vår värld är full av sorger och lidanden och alla som önskar slippa ifrån det, måste göra sig av med sina världsliga begär. Ett liv bortom lidanden och begär kan bara uppnås genom upplysningen. Endast denna åttafaldiga väg leder fram till upplysning.

2. Alla som söker upplysningen måste förstå de här heliga fyra sanningarna. Utan kännedom om dem ska man i all oändlighet irra omkring på villfarelsens stigar. Personer som känner de fyra heliga sanningarna kallas ”de som har fått upplysningens ögon”.

Därför måste de som vill följa Buddhas lära

Lagen om orsaker och villkor

koncentrera sig och försöka att klart förstå meningen med de fyra heliga sanningarna.

Helgon i alla tider har, om de varit sanna helgon, förstått de fyra heliga sanningarna och undervisat om dem.

Först sedan en människa klart förstått de fyra sanningarna tyglar hon sina begär, strider inte med andra, dödar inte, stjälar inte, begär inte äktenskapsbrott, bedrar inte, förolämpar inte, smickrar inte, avundas inte, blir inte arg, glömmar inte livets förgänglighet och lämnar inte den rätta vägen.

3. Att följa vägen är som att komma in i ett mörkt rum med en fackla i handen. Mörkret sveps genast bort och rummet fylls med ljus.

När man följer den heliga vägen och klart förstår de fyra heliga sanningarna, vinner man visdomens ljus och mörkret av okunnighet skingras.

Buddha leder människorna endast genom att visa de fyra sanningarna. Den som riktigt förstått Buddhas lära uppnår den sanna upplysningen i vår flyktiga värld tack vare dessa fyra heliga sanningar. Därigenom kan han leda och stödja andra människor i världen. För okunnigheten,

Lagen om orsaker och villkor

som är källan till alla världsliga begär, försvinner när dessa fyra heliga sanningar blivit förstådda.

Genom de fyra heliga sanningarna når Buddhas lärjungar fram till kunskap om olika läror och får visdom och insikt att förstå meningen i allt. De kan fritt undervisa i läran till alla människor i världen.

II

UNDERBARA SAMBAND

1. Liksom det finns orsaker till människornas lidanden och en väg till upplysning, föds allt och dör genom samverkan mellan orsaker och villkor.

Regn, blåst, blomning och lövfällning uppträder och försvinner enligt samma lag för samverkande orsaker och villkor.

Vi föds genom föräldrskapets förutsättningar. Kroppen uppehålls genom mat och själen växer av erfarenheter och kunskaper.

Därför måste det vara så att både kropp och själ formats av villkoren samt att de också förändras enligt villkoren.

Såsom nätmaskorna förenar sig och bildar ett helt

Lagen om orsaker och villkor

nät, består allt i denna värld av maskor som förenar sig med varandra.

Om man tror att en nätmaska ensam är en maska, har man fel.

En maska kallas maska enbart när den förenad med andra maskor tjänstgör som en del i hela nätet.

2. Blommor blommar som resultat av olika villkor som får dem att blomma. Blad faller som resultat av olika villkor som får dem att falla. Det är absolut inte så att blommorna blommar av sig själva eller så att bladen faller av egen vilja.

Blomning och lövfällning sker genom resultatet av en serie villkor. Så förändras allting. Ingenting existerar av sig självt eller förblir oföränderligt.

Det är en evig, oförändelig sanning att allting skapas genom en serie villkor och försvinner på samma sätt. Allting förändras och ingenting består för gott. Endast denna sanning står för evigt oförändrad.

III

EN ORSAKAD TILLKOMST

1. Hur uppstår då människornas oro, sorg, lidande och

Lagen om orsaker och villkor

ångest? Det beror bara på att människorna är fulla av begär.

De fäster sig vid rikedom, vid ära och vinningar, vid bekvämlighet och nöjen samt vid sig själva. Ur dessa begär föds kvalen och lidandet.

Sedan tidernas begynnelse har vår värld varit full av olyckor och bedrävelser. Människornas sorger och lidanden förstärks ytterligare av oundvikligt åldrande, sjukdom och död.

Men vid närmare eftertanke inser vi att alla dessa sorger och lidanden är orsakade av våra starka begär. Tar vi avstånd från dem, försvinner varje spår av oro och lidande.

Vid noga undersökning av dessa begär, upptäcker man okunnighet och girighet i människornas själ.

Med okunnighet menas att vi inte ser tingens ständigt förändrade skepnad och att vi inte heller känner till lagen om orsak och verkan. Med girighet menas att vi åtrår det som aldrig kan förvärfvas, fäster oss vid det och älskar det.

Olikhet mellan tingen existerar egentligen inte. Det är bara något som uppfunnits genom okunnighet och

Lagen om orsaker och villkor

girighet. Skillnad mellan goda och onda ting existerar egentligen inte. Det är bara något som skapats genom okunnighet och girighet.

Alla människor tänker alltid onda tankar och kan, på grund av sin okunnighet, inte se rätt. Eftersom de är helt upptagna av sig själva, begår de misstag. Resultatet blir att de kommer helt vilse i sitt liv.

Denna villfarelse får liv genom att vi sår dess frö med själen på våra gärningars fält, täcker över med okunnighetens jord, göder med lystnadens regn, bevattnar med egensinnighet och späder på med onda föreställningar.

2. Därför är det, när allt kommer omkring, själen som skapar världen av villfarelser med oro, sorg, lidande och ångest.

Denna värld av villfarelser är ingenting annat än skuggan av den själ som skapat den. Ändå är det genom samma själ som också upplysningen skapas.

3. Det finns tre felaktiga uppfattningar. Följer man

Lagen om orsaker och villkor

dessa uppfattningar, kommer allt i världen att förnekas.

För det första; somliga påstår att allt vi upplever är försakat av ödet. För det andra: somliga påstår att det är genom guds vilja. För det tredje: somliga påstår att allting är oberoende av både orsaker och villkor.

Om allting styrdes av ödet, vore det ödet som fick oss att göra gott eller ont och ödet som gav oss lycka eller olycka. Då funnes det ingenting annat för oss än ödet.

Då skulle människorna inte längre hysa förhoppningar eller sträva efter att göra någonting eller att undvika det. Då skulle det inte längre finnas förbättring och framgång i världen.

Uppfattningarna att allt sker genom guds vilja och att allt är oberoende av orsaker och villkor kan kritiseras på samma sätt. För då betyder viljan, strävan och meningen med att lämna det onda och göra det goda inte längre någonting.

Därför är dessa tre uppfattningar felaktiga. Allting föds och försvinner genom orsaker och villkor.

KAPITEL 2

MÄNNISKOSJÄLEN OCH TINGENS SANNA NATUR

I

OBESTÄNDIG OCH UTAN SJÄLVSTÄNDIGHET

1. Både kropp och själ har skapats genom samverkande orsaker och villkor. Därför äger vår kropp ingen självständighet. Den är en samling orsaker och villkor och är därför obeständig.

Vore kroppen självständig, kunde den bestämma över sig alltefter behag.

En konung kan göra vad han önskar i sitt land; han ger straff till den som ska straffas och pris till den som ska prisas. Ändå blir han sjuk fast han inte har bett om det och åldras fast han inte har önskat det. När det gäller den egna kroppen kan han inte göra som han behagar.

Inte heller själen äger någon självständighet. Också den är resultatet av orsaker och villkor och förändras oavbrutet.

Vore själen självständig, kunde den bestämma över

Människosjälens och tingens sanna natur

sig alltefter behag. Men själen tänker på det onda fast den inte önskar det, avlägsnar sig från det goda fast den inte vill det och kan inte göra en enda sak som den tänkt sig.

2. Tillfrågas vi huruvida kroppen är för evigt densamma eller obeständig, svarar säkert alla att den är obeständig.

Tillfrågas vi huruvida det obeständiga är ett lidande eller en glädje, svarar säkert de som har upptäckt att vi alla födda varelser så småningom åldras, blir sjuka och dör, att det är ett lidande.

Det är ett misstag att tro att något så obeständigt, så föränderligt och fullt av lidande, kan äga självständighet och tillhöra oss.

Detsamma gäller för själen; den är obeständig, full av lidande och saknar självständighet.

Den själ och kropp varav vi är formade samt den omkringliggande världen står därför utanför begrepp som ”jag” och ”min”.

Det är bara den okunniga själen som hänger sig fast vid tanken på ”jag” och ”min”.

Eftersom kroppen och dess omgivning skapats

Människosjälen och tingens sanna natur

genom samverkande orsaker och villkor, förändras de ständigt och håller sig inte oförändrade ett ögonblick.

Själen förändras som rinnande vatten eller en fladdrande ljuslåga. Det är som om en apa for runt och levde i själen; den håller sig inte stilla ett ögonblick.

En vis människa som ser och hör det här, bör sluta upp med att vara fäst vid sin kropp och själ. Vi kan nå upplysning om vi inte är bundna vid vår kropp och själ.

3. Det finns fem saker som ingen i den här världen kan förverkliga. De är 1) att undgå åldrande fastän vi hela tiden blir äldre, 2) att slippa ifrån sjukdomar fastän kroppen lätt kan insjukna, 3) att undgå döden fastän kroppen kommer att dö, 4) att undkomma förintelse och 5) att inte ta slut fastän allt ska förintas och ta slut.

Vanliga människor i världen möter dessa oundvikliga fakta och plågas och bekymras av dem i onödan. Men de som har fått undervisning i Buddhas lära har aldrig sådana dumma bekymmer då de ju vet att det oundvikliga är oundvikligt.

Det finns också fyra sanningar i världen: 1) alla levande varelser skapas i okunnighet, 2) allt som är föremål för våra begär är obeständigt, plågsamt och

Människosjälens och tingens sanna natur

osäkert, 3) allt existerande är obeständigt, plågsamt och osäkert samt 4) ”jag” eller ”min” finns inte.

Allting är obeständigt och flyktigt och ingenting, vad det än gäller, äger ett ”jag”; dessa sanningar står kvar oförändrade oavsett om Buddha uppenbarar sig i världen eller inte. Buddha som vet och förstår detta, leder och lär människorna.

II

SJÄLENS KONSTRUKTION

1. Villfarelser såväl som upplysning är själens verk. Allting skapas av själen; den är som trollkarlen som trollar fram saker fritt och obehindrat.

Det finns ingen gräns för själens förändringar och inte heller för dess aktivitet. Av en oren själ skapas en oren värld och av en ren själ skapas en ren värld. Därför är förändringarna i vår omgivning också utan gräns.

Precis som artisten målar en tavla, skapar själen sin omvärld. Medan världen skapad av Buddha är ren och fri från världsliga begär, är människornas värld nedsmutsad och full av begär.

Människosjälens och tingens sanna natur

Som en skicklig artist målar själen mångskiftande världar. Det finns inte någonting i denna värld som inte är själens verk. Buddha är liksom själen och människorna är liksom Buddha. Därför finns det ingen skillnad mellan de tre, själen, Buddha och människan, när det gäller att skapa fram allting.

Buddha förstår ordentligt att allting skapas av själen. Den som förstår saken på samma sätt kan därför se den sanna Buddha.

2. Men själen oroas alltid och är aldrig fri från sorger och bekymmer. Den oroas för det som redan har skett och för det som ännu inte har ägt rum. Det beror på att själen innehåller okunnighet och sjuklig girighet.

Av girigheten skapas denna värld full av villfarelser och en mängd samverkande orsaker och villkor för det, finns inne i själva själen.

Både liv och död skapas av och finns endast i själen. När själens illusioner om död och liv förintas, upphör också våra villfarelser om liv och död.

Människosjälens och tingens sanna natur

Villfarelsens värld skapas av själen och blir till genom att vi ser med ett vilselett sinne. När vi förstår att det inte existerar några villfarelser utanför själen, kan vi frigöra oss från synden och nå upplysning.

På det här viset leds denna värld, dras med av och härskas av själen. På grund av villfarelserna inom själen skapas en värld full av bekymmer.

3. Allting kontrolleras av själen, styrs och formas av själen. Såsom kärran följer dragoxen följer lidandet en person som talar och uppför sig med orent sinne.

Men den som visar godhet i tal och handling följs av glädjen som ständig följeslagare. Den som handlar i ondska lider av det i detta liv och får lida ännu mer av vedergällningarna i nästa.

Den som låter godheten styra sina handlingar gläds åt det i detta liv och får ännu mera glädje av belöningarna för det i nästa liv.

Människosjälens och tingens sanna natur

Grumlas själen, blir dess väg ojämn och man faller ohjälpligt omkull. Är själen ren, blir dess väg jämn och lätt.

Den som kan njuta av renhet till kropp och själ har rivit sig lös från demonernas nät och går på Buddhas jord. Den som är lugn till sinnes får trygghet att kunna flitigt utveckla sin själ både dag och natt.

III

DEN SANNA NATUREN

1. Allt i denna värld har skapats genom orsaker och villkor och är inte olika sinsemellan. Olikheter har uppfunnits av människornas fördomsfulla tankar.

Det finns ingen skillnad mellan väst och öst på den stora himlen. Likväl skiljer människorna väst från öst och fäster sig vid benämningarna.

Räkneorden, från ett till oändlighet, är alla fullständiga enheter. De är egentligen inte olika, om det så är ett stort eller litet tal. Men närda av sitt habegär, skiljer människorna på dem för att kunna påvisa olika mängd.

Människosjälens och tingens sanna natur

Det finns ursprungligen varken liv eller undergång. Ändå ser vi skillnad mellan liv och död. Det finns inte någon skillnad i sig mellan gott och ont i mänskliga gärningar. Ändå ser vi skillnad mellan gott och ont. Det är människornas fördomar!

Buddha står långt bortom det här särskiljandet. Han ser världen som ett förbidragande moln eller som en synvilla som det vore meningslöst att både förkasta eller ta. Buddha överträffar själens fallpropor.

2. Människorna fäster sig vid allting genom sin inbilskhet; de fäster sig vid rikedom, förmögenhet, namn och liv.

De har illusioner om existens och icke-existens, gott och ont, rätt och fel; allt detta leder till upprepade villfarelser och framkallar bekymmer och lidanden.

Det var en gång en man som var på en lång resa. Han råkade komma till en stor flod och tänkte: ”Den här sidan av floden ser farlig ut. Den andra sidan verkar däremot säker”. Han byggde sig så en flotte och kom

Människosjälen och tingens sanna natur

tryggt över till andra sidan floden. Mannen tänkte nu så här: "Denna flotte har tryggt burit mig till den här sidan floden och har därför varit till stor nytta för mig. Därför ska jag inte överge den utan bära med mig den dit jag går".

Kan man säga att denne man gjorde vad han borde göra med flotten? Nej, det kan man inte.

Denna liknelse visar följande: Inte ens något bra ska man fästa sig vid utan kasta bort och överge när det behövs. Detta gäller i ännu högre grad något dåligt; det ska man absolut göra sig kvitt.

3. Ingenting vare sig kommer eller går, föds eller försvinner. Följaktligen kan man varken få eller förlora någonting.

Buddha predikar: "Allting är bortom begrepp som existens och icke-existens och är därför varken existerande eller icke-existerande. Inte heller föds någonting eller försvinner". Det innebär att allting kommit till genom en rad samverkande orsaker och villkor. Eftersom tingen i sig själva inte har någon verklighet, kan man säga att de är icke-existerande. Men eftersom de samtidigt inte saknar

Människosjälen och tingens sanna natur

sanband med samverkande orsaker och villkor, kan man säga att de inte är icke-existerande.

Att fästa sig vid någonting på grund av dess yttre form är källan till själens villfarelse. Ser man tingen utan att fästa sig vid dem, uppstår inga illusioner. Uppllysning innebär att man insett denna sanning och tagit avstånd från sin inbilskhet.

Världen är verklighen som en dröm och rikedomarna i den som synvillor. Liksom höjden och djupet i en tavlta existerar det inte, fastän man kan se det. Allt är som en hägring.

4. Att tro att tingen som skapats genom oräkneliga serier av orsaker och villkor existerar för evigt är ett allvarligt fel som kallas teorin om det bestående. Det är däremot lika felaktigt att tro att de helt försvinner. Detta kallas teorin om icke-existensen.

Bestämmdhet och obestämmdhet, existens och icke-existens; denna indelning har ingenting med tingens ursprungliga natur att göra. Det är bara en skepnad sedd utifrån människornas förvirrade ögon. Allting är egentligen fritt från en sådan påklistrad skepnad.

Människojälen och tingens sanna natur

Eftersom allting kommit till genom en serie orsaker och villkor, förändras de ständigt. Det finns inget bestående i dem som om de haft en riktig substans. De skiftar och påminner därför om en dröm eller en hägring. Men trots denna ständigt skiftande skepnad är tingen samtidigt till sin sanna natur eviga och oföränderliga.

Floden uppfattas som en flod av människoögat, men inte av en hungrig demon som ser vatten som eld. Men man kan därför inte säga att floden "finns" för demonen eller att den "inte finns" för människan.

Det samma gäller för allting; det går inte att säga om någonting att det varken "finns" eller "inte finns". Allt är som en synvilla.

Men utanför denna vår drömvärld finns det varken något sant liv eller evigt, oföränderligt liv. Det är därför ett lika stort misstag att se på detta liv som tillfälligt som att se på det som verkligt.

Men människorna i världen ser källan till dessa misstag i denna värld. Om det är så att den här världen

Människosjälen och tingens sanna natur

bara är en synvilla, kan det inte finnas någon själ som arrangerat synvillan och får människorna att begå misstag. Det är i stället så att misstagen formats inom de dumma människorna som inte förstår denna sanning och som tänker på en tillfällig eller verklig värld.

Den vise inser detta och ser synvillan som synvilla. Han begår därför heller inte den sortens misstag.

IV

DEN GYLLENE MEDELVÄGEN

1. Den som ger sig in på vägen bör undvika två extrema livsföringar. Det första är ett vulgärt liv där man helt låter begären få överhand. Det andra är ett asketiskt liv där man pinar sig till kropp och själ.

Det finns en tredje, gyllene medelväg bortom dessa extrema levnadsföringar. Denna väg öppnar vårt inre öga, vidgar vår visdom och leder oss mot upplysning.

Vad innebär då den gyllene medelvägens livsföring? Den består av den rätta åttafaldiga vägen: rätta åsikter, rätta tankar, rätta ord, rätt uppförande, rätt levnad, rätt strävan, rätt minne och rätt koncentration.

Människojälen och tingens sanna natur

Allting föds och försvinner genom en serie orsaker och har därför ingenting med existens och icke-existens att göra. Okunniga människor ser livet ibland som existerande, ibland som icke-existerande. Men vad den kloke ser övergår begreppen existens och icke-existens; det är den gyllene medelvägens rätta uppfattning.

2. Anta att en timmerstock flyter i en stor flod. Om den inte närmar sig stränderna på höger eller vänster sida, inte sjunker i mittströmmen, inte flyter upp på marken, inte tas upp av en människa, inte fångas in i en virvel eller ruttar inifrån, så kommer den till slut fram till havet.

Uppfattningen hos den som är inne på vägen och som lever enligt den gyllene medelvägen kan jämföras med berättelsen om timmerstocken i den stora floden. Han fäster sig inte vid vare sig det yttre eller inre, inte vid existerande och icke-existerande eller vid rätt och fel. Han har lämnat sina villfarelser, klänger sig inte fast vid upplysningen utan låter sig föras fram av mittströmmen.

Det viktiga på vägen till upplysning är att undvika ytterligheter och alltid följa medelvägen.

Då vi vet att ingenting varken föds eller försvinner och därför inte har någon bestämd karaktär, ska vi inte fästa oss vid det. Vi ska inte heller fästa oss vid våra goda gärningar. Ingenting får snärja oss.

Människosjälen och tingens sanna natur

För att undvika att insnärjas av begär får vi inte gripa tag i och fästa oss vid någonting. Den som söker vägen fruktar inte döden och önskar heller inte livet. Han jagar inte efter den eller den livsuppfattningen.

När människan en gång har fäst sig vid någonting, börjar hon komma vilse i sitt liv. Ett liv på vägen till upplysning innebär därför att man inte låter sig infångas; man lever utan att hålla fast vid, ta upp eller stanna inför någonting i livet.

3. Upplysningen har ingen bestämd form eller klart innehåll; i själva upplysningen finns det därför inget som kan upplysas.

Eftersom det finns villfarelser, existerar också upplysningen. Försvinner villfarelserna, försvinner upplysningen likaså. Utan villfarelse skulle det inte finnas någon upplysning. Utan upplysning skulle det inte finnas någon villfarelse.

Tanken på att upplysningen finns sätter därför bara hinder i vägen. Upplysningen träder i kraft på grund av

Människosjälen och tingens sanna natur

mörkret; försvinner mörkret, upphör därför också upplysningen. Både upplysningen och det upplysta försvinner då samtidigt.

Den som följer vägen stannar inte upp vid upplysningen ens när han uppnår den. För att ha upplysning är i själva verket en villfarelse.

När man detta tillstånd, är alla villfarelser i sig själva upplysning och allt mörker ljus. Vi får inte vika från vägen till upplysning förrän alla våra världsliga begär är det samma som upplysning.

4. Att tingen är likställda och inte skiljer sig åt i sin sanna natur kallas Sūnyatā, vilket betyder icke-verklighet. Tingen har inga självständiga egenskaper; de varken föds eller försvinner. Eftersom deras sanna natur inte kan beskrivas med ord, säger man att tingen saknar verklighet.

Allting blir till och existerar genom att komma samman och stå i ömsesidigt beroende. Ingenting formas av sig självt; allting står i relation till allt annat.

Människosjälen och tingens sanna natur

Precis som ljus och skugga, långt och kort, svart och vitt inte kan existera oberoende av varandra, har tingen inga egenskaper om de är ensamma. Därför säger man att de är icke-självständiga.

På samma sätt kan inte upplysning existera utan okunnighet och inte okunnighet utan upplysning. Dessa två motsäger inte varandra. Eftersom tingen inte är olika i sin ursprungliga natur, står de heller inte i något motsatsförhållande till varandra.

5. Människorna brukar se födelse och död; i själva verket kan ingenting dö eftersom det aldrig har fötts.

När människan ser tingens sanna natur, kan hon genomskåda illusionen om liv och död.

Människorna tror att de har ett "jag" och klänger sig fast vid sina ägodelar. I själva verket existerar det inte något "jag" och inte heller något som är "mitt". Förstår vi denna sanning, inser vi att det inte finns någon skillnad mellan "jag" och "det andra".

Människojälen och tingens sanna natur

Människorna omhuldar skillnaden mellan renhet och orenhet. I tingens natur finns det emellertid varken renhet eller orenhet. Skillnaden är bara ett verk av människans godtycklighet.

Människorna håller fast vid skillnaden mellan gott och ont. Men något enbart gott eller enbart ont existerar inte. De som följer vägen till upplysning känner till denna sanning och erkänner ingen sådan tudelning mellan gott och ont.

Vi fruktar olyckan och längtar efter lyckan. Men granskar vi det här med sann visdom, inser vi att olyckan går över i lycka och att själva olyckan i sig är lycka. Denna sanning inser vi då vi förstått att mellan den sanna friheten och de villfarelser som hakat sig fast och stör vår frihet, existerar det egentligen ingen skillnad.

Trots begreppspar som existens och icke-existens, okunnighet och upplysning, ärlighet och falskhet, gott och ont, existerar det egentligen inget motsatsförhållande mellan dem. Deras sanna natur kan man varken tala om, påvisa eller lära känna. Vi måste göra oss kvitt dessa ord och sluta vara godtyckliga. Lyckas vi med det, kommer vi att inse sanningen med alltings icke-verklighet.

Människosjälen och tingens sanna natur

6. Precis som lotusblomman inte växer på den rena jorden i ett fjällområde utan föredrar den orena gyttjan, behöver upplysningen gyttjan av våra världsliga begär. Av missuppfattningar och världsliga begär föds fröet till buddhanaturen.

Liksom pärlfiskaren inte kan fånga en ovärdelig, underbar pärla om han inte riskerar alla faror och dyker ner till havets botten, kan vi inte vinna upplysningens skatt om vi inte ger oss ner djupt i begärens gyttjehav. Hos en person som ivrigt klamrar sig fast vid sitt enormt stora ”jag” föds först viljan att söka efter vägen som ska leda honom fram till upplysning.

En legend handlar om en eremit som kände sig upptraskad först sedan han utan att såras klättrat uppför ett helt berg av svärd och sedan han kastat sig mitt i elden utan att brännas ihjäl. På liknande sätt är det med den som söker vägen; han kommer säkert att känna upplysningens friska vind på äregirighetens svärdsberg och mitt i hatets förtärande eld.

7. Buddhas lära leder oss bort ifrån en fördomsfull

Människosjälen och tingens sanna natur

dualistisk världsåskådning och får oss att inse att begreppen egentligen inte står i motsatsförhållande till varandra. Det är ett misstag att enbart klänga sig fast vid vad vi tror vara gott och rätt.

Fäster vi oss vid tanken på att allting förändras, är det ett misstag. Lika felaktigt är det att fästa sig vid tanken på att allting är oföränderligt. Fäster vi oss vid vårt "jag", är det ett misstag som hindrar oss från att komma ur lidandet. Fäster vi oss vid tanken på att det inte finns något "jag", är det också ett misstag som gör att vårt sökande efter vägen inte leder till något resultat.

Om vi envisas med att allt bara är ett lidande, är det ett misstag. Lika felaktigt är det att tro att allting är en glädje. Buddhas lära är en medelväg och står skild från dessa ytterligheter.

KAPITEL 3

FRÖET TILL UPPLYSNINGEN

I

DEN RENA SJÄLEN

1. Det finns många olika sorters människor; somliga är lite omtöcknade i själen, andra mycket; somliga är visa, andra dumma.

Somliga människor har god karaktär, andra dålig. Somliga är lätta att lära, andra svåra.

Det är som en damm med många olika sorters lotusblommor; färgerna kan variera från blått, rött, gult och vitt. Vissa blommor växer enbart i vattnet och kommer aldrig ovanför ytan. Andra blommor håller sig alltid ovanför vattenytan. Det finns ännu en sort som aldrig låter sina kronblad komma i beröring med vattnet.

Förutom dessa skillnader skiljer man mellan man och kvinna. Det finns emellertid ingen väsentlig skillnad mellan de båda könen ur mänsklig synvinkel. Precis som mannen kan följa vägen och nå fram till upplysning, kan även kvinnan göra det.

För att kunna lära sig konsten att tämja en elefant behöver man självförtroende, god hälsa, energi, uppriktighet och klokhet. För att kunna följa Buddha och nå fram

Fröet till upplysningen

till upplysning, behöver vi också dessa fem goda egenskaper. Med dem kan man, oavsett kön, lära sig Buddhas lära utan att det behöver ta så lång tid. Det beror på att vi människor äger förmågan att nå upplysningen.

2. I träningen på vägen till upplysning ser var och en Buddha med sina egna ögon och tror på Buddha med sin egen själ. Det är samma ögon och själ som låtit oss vandra kring till denna dag i en ombytlig värld av födelse och död.

Precis som en kung först och främst måste ta reda på var banditerna håller hus om han önskar anfalla dem, måste vi också bli på det klara med var ögonen och själen befinner sig om vi önskar göra oss kvitt våra världsliga begär.

När man öppnar sina ögon i ett rum, ser man först sakerna i rummet. Först senare tittar man ut genom fönstret och ser utsikten utanför. Vi kan inte se tingen utanför utan att först ha sett tingen inne i rummet.

Om vi har en själ i vårt inre, borde vi först och främst nogga känna till sakerna inom oss. Men människorna kan mycket om saker utanför sig själva och vet

knappast någonting om sitt inre.

Om själen fanns utanför kroppen, borde kropp och själ vara skilda från varandra. Kroppen skulle inte veta vad själen vet och tvärtom. Men egentligen känner kroppen vad själen vet och själen vet mycket väl vad kroppen känner. Därför kan man inte säga att själen finns utanför kroppen. Var finns då den egentliga själen?

3. Bundna vid sina begär har människorna sedan urminnes tider vandrat kring i okunnighet och upprepat sina misstag. Det beror på två saker:

För det första tror de att den vilseledda själen, som ju är grunden till detta liv av födelse och död, skulle vara deras sanna natur. För det andra är de ovetande om att bakom den vilsna själen äger de en ren själ som är upplysningens väsen.

Knyter vi näven och lyfter armbågen, ser ögat det och själen uppfattar det. Men själen som uppfattar det är inte den sanna själen.

Värdeomdömen härstammar från girighet i själen. Den är nyckfull och skiftar alltefter orsaker och villkor.

Fröet till upplysningen

Den är inte självständig utan förändras ständigt. Villfarelserna inträder då människorna tror att denna nyckfulla själ är deras sanna väsen.

Öppnar man sin näve, vet själen om det. Är det handen som rör sig eller själen? Eller ingen av dem?

När handen rör sig, rör sig också själen liksom handen rör sig efter själens rörelser. Men det är endast själens ytskikt som rör sig och inte dess sanna väsen.

4. Alla människor äger en ren, klar själ. Själen är täckt av dammet från villfarelser som förorsakats av yttre orsaker och villkor. Men villfarelserna inom själen är någonting som har lagts till och hör inte till själens väsen. De är som gäster i ett hem, men inte dess värd.

Månen täcks ofta av moln, men blir varken smutsig eller förflyttad av molnet.

Därför får vi heller inte tro att villfarelserna, som är liksom flygande dammtussar, är själens väsen.

Vi bör få upp ögonen för den sanna själen, som förblir orörlig och obefläckad, och återvända till vårt sanna väsen. Man lever i villfarelse då man fäster sig vid

Fröet till upplysningen

den rörliga, vilsekomna själen och jagas av förvrängda idéer.

Villfarelser och nedsmutsning inom själen förorsakas genom girighet samt genom själens reaktioner på förändringar i yttre förhållanden.

Den själ, som är oberörd av dessa förändringar i yttre förhållanden och förblir ren och stilla under alla omständigheter, är människans sanna själ och herre.

Man kan inte säga att ett värdshus försvinner bara för att gästerna har lämnat det. Inte heller kan man säga att man själv försvinner bara för att den vilsekomna själen, vars existens är helt beroende av yttre omständigheter, försvinner. Något som förändras genom orsaker och villkor i yttrevärlden kan inte vara själens sanna väsen.

5. Låt oss tänka på en aula som blir ljus när solen skiner och mörk när solen gömmer sig!

Vi kan kanske lämna tillbaka ljuset till solen och mörkret till natten. Men den kraft som förnimmer ljuset och mörkret kan inte lämnas tillbaka någonstans. Den kan bara återföras till själens väsen, till dess ursprungliga natur.

Fröet till upplysningen

Det är bara en tillfällig själ som förnimmer ljuset och mörkret när solen går upp och ner.

Genom förändrade förhållanden i yttervärlden blir själen känslig för ljus och mörker. Men denna själ är tillfällig och inte den sanna själen. Källan till kraften som förnimmer ljus och mörker är själens sanna natur.

Känslor som godhet och ondska, kärlek och hat, uppkommer och försvinner alltefter skiftande yttre omständigheter; de är bara reaktionerna från en tillfällig själ som förorsakats av samlad orenhet inom människan.

Det finns en ursprunglig, ren själ som är täckt med smutsen av världsliga begär, men som ändå inte vare sig är färgad eller nedsmutsad.

Häller man vatten i en rund skål, blir vattnet runt och i en fyrkantig skål blir det fyrkantigt. Men vattnet har egentligen inte någon rund eller fyrkantig form. Alla glömmer detta faktum och fäster sig vid vattnets form.

Människor ser saker och ting som goda eller onda, de tycker om eller tycker inte om och de skiljer mellan existens och icke-existens. De låter sig ledas av sina tankar, snärjas av sina synpunkter och lider av att jaga efter ytligheter.

Överger vi våra fixa idéer och vänder tillbaka till vår sanna natur, kommer vi att känna friheten av ett ostört lugn i såväl kropp som själ.

II

DEN GÖMDA SKATTEN

1. Den rena, ursprungliga själen är med andra ord buddhanaturen. Buddhanaturen är fröet till buddhaskap.

Man kan göra upp eld om man håller en lins mellan solen och ett stycke moxa. Men varifrån kommer elden? Avståndet mellan solen och linsen är enorm, men onekligen kommer elden fram på moxan via linsen. Men även om solen finns, skulle inte moxan fatta eld om den inte hade en antändbar natur.

På liknande sätt, om Buddhas visdom håller sin lins intill moxan bestående av människornas sanna buddhanatur, som är källan till buddhaskapet, kommer Buddhas eld att brinna på moxan av människor och såsom trons eld öppna buddhanaturen inom dem.

Eftersom Buddha håller sin visdoms lins över världen, brinner trons eld i hela världen.

Fröet till upplysningen

2. Människorna ringaktar oftast denna upplysningens buddhanatur inom sig. De upptas helt av ytliga begär, låter sig fångas av olika värderingar och klagar sedan över sin ofrihet.

När nu människorna ursprungligen äger en sann själ – varför är de då falska, döljer ljuset av sin buddhanatur och lever i villfarelse?

Det var en gång en man som blev förvånad över att han inte hade vare sig ansikte eller huvud då han såg sig i spegeln. I själva verket hade han bara tittat på avigsidan av spegeln.

Det är dumt och onödigt att plågas av att inte kunna nå upplysningen fast man försöker göra det. Det finns ingen villfarelse i upplysningen. Villfarelserna har smugit sig in hos de människor som under lång tid vilseledds av fördomar orsakade av begär och inbilskhet.

Därför kommer upplysningen tillbaka av sig självt då

Fröet till upplysningen

vi blivit fria från illusionerna och insett att allt utom upplysningen är inbillning. Märkligt nog upptäcker den som uppnått upplysning att det utan illusioner inte finns något som kan upplysas.

3. Buddhanaturen kommer aldrig att ta slut. Även om man återföds som djur, pinas som en hungrig demon eller kastas i helvetet, upphör aldrig buddhanaturen inom dem.

Om så gömd i en oren kropp eller begravd i djupet av våra begär, finns buddhanaturens ljus alltid kvar.

4. Det var en gång en man som hälsade på sin vän. Medan mannen söp sig full och somnade, måste vännen resa iväg i ett plötsligt ärende. Vännen, som bekymrade sig för mannens framtid, sydde in en värdefull ädelsten i mannens krage.

Ovetande om detta vaknade mannen upp. Han kom sedan att vandra i främmande land och fick svårigheter med mat och kläder. När han så återigen träffade sin vän berättade denne om ädelstenen insydd i mannens krage och sa att han skulle använda sig av den.

På liknande sätt finns buddhanaturens ädelsten kvar

Fröet till upplysningen

obefläckad, insydd i vår krage av lidelser som girighet och ilska.

Således finns det ingen som inte äger Buddhas visdom inom sig. Buddha säger berömmande om människorna att det är underbart att alla äger denna visdom och buddhaskapets egenskaper.

Men människorna är fulla av okunnighet. De ser förvrängt på sakerna och är blinda för sin inre buddhanatur. Därför undervisar Buddha människorna, för dem bort från illusionerna och lär dem att deras ursprungliga natur är en buddhanatur.

5. Buddha som vi här talar om är den som redan uppnått buddhaskapet. Människorna har möjlighet att nå buddhaskapet. Någon annan skillnad finns inte mellan dem.

Människan är därför en blivande buddha. Men eftersom hon ännu inte har blivit en buddha, vore det ett stort misstag att tro att hon nått målet.

Även om vi äger en buddhanatur, blir den inte synlig om vi inte tränar oss. Är den inte synlig, har vi ännu inte

nått målet.

6. Det var en gång en kung som samlade många blinda och lät dem röra vid en elefant. Sedan lät han dem beskriva hur en elefant såg ut. Den som rört vid elfenbenet beskrev elefanten som en enorm morot, den som rört vid örat tyckte den var som en solfjäder och den som tagit i snabeln uppfattade den som ett rep. Ingen av de blinda kunde beskriva elefanten som den såg ut.

Det samma gäller när vi försöker beskriva en människa. Det är svårt att beskriva hennes sanna natur, hennes buddhanatur, även om vi lyckats komma i beröring med en del av henne.

Utan Buddha och den sanna lärans hjälp är det omöjligt att finna den odödliga, obefläckade och eviga buddhanaturen.

III

UT UR FÅGENSKAPEN

1. Vi har talat om Buddhas natur som människorna

Fröet till upplysningen

äger inom sig. Tror man att det är samma sak som det "jag" som andra läror beskriver, har man fel.

Jag-begreppet är någonting som uppfunnits i den giriga själen. Men för en upplyst människa är det någonting som måste förnekas. Buddhanaturen är en skatt som måste öppnas och göras synlig. Den påminner om "jaget", men är inte samma sorts "jag" som då vi säger "jag är" eller "min".

Att tro på ett "jag" är vanföreställningen om att det icke-existerande är existerande. Att förneka buddhanaturen är vanföreställningen om att det existerande är icke-existerande.

Det här kan illustreras med en liknelse. En mor tog en gång med sig sitt sjuka barn till läkaren. Denne gav henne en medicin med instruktioner om att hon inte skulle amma barnet förrän medicinen verkat.

Modern smörjde nu sina bröst med någonting bittert så att barnet självmant skulle hålla sig ifrån henne. När medicinen verkat tvättade hon sina bröst och ammade sitt barn. Moderns gärning bottnar i godhet eftersom hon älskade barnet.

Fröet till upplysningen

Liksom modern i liknelsen förnekar Buddha jaget för att kunna avlägsna vanföreställningarna i världen och bryta banden till jaget. När vi frigjorts från våra vanföreställningar och bundenhenten till jaget, berättar Buddha om att den sanna själen är buddhanaturen.

”Jaget” för oss vilse, medan vår buddhanatur leder oss till upplysning.

Det liknar berättelsen om kvinnan som hade en kista guldmynt gömd i sitt hus. Hon visste inte själv om kistan och levde fattigt ända tills andra människor en dag grävde upp kistan och gav den till henne. Buddha öppnar och visar buddhanaturen inom människorna.

2. Om nu alla människor äger denna buddhanatur inom sig – varför finns det då skillnader mellan hög och låg, rik och fattig och varför sker det tragiska händelser som mord och bedrägeri?

En berättelse handlar om en hovbrottare som en gång brottades med ett litet briljantsmycke i pannan. Han slog sig i pannan och smycket trängde in i huden.

Fröet till upplysningen

Brottaren som trodde att han förlorat stenen, uppsökte en läkare för att få såret igensytt. Läkaren undersökte honom och upptäckte genast att såret orsakats genom ädelstenen gömd inne i huden. Han plockade ut briljanten och visade den för brottaren.

Buddhanaturen är som ädelstenen i berättelsen; den ligger gömd i dammlagret av våra begär. Den kan verka förlorad, men en god lärare kan leta reda på den igen.

Buddhanaturen finns inom alla människor fastän begravd under girighet, förtret och okunnighet och inkapslad i våra gärningar och dess vedergällningar. Buddhanaturen är i verkligheten varken förlorad eller förstörd och kan återfinnas så snart våra villfarelser har försvunnit.

Precis som brottaren i berättelsen såg sin ädelsten som plockats fram av läkaren, kan människorna se sin buddhanatur med hjälp av Buddhas ljus.

3. Mjölakens vita färg är densamma, om vi så mjölkar röda, vita eller svarta kor. På liknande sätt är buddhanaturen densamma trots att människors livsvillkor

Fröet till upplysningen

varierar och att de på olika vis får stå till svars för sina egna gärningar.

Det berättas att det i berget Himalaya finns en undergörande örtmedicin. Den växer gömd ibland högt gräs och är svår att hitta. En vis man för länge sedan lyckades hitta örten genom att lukta sig till den. Under sin livstid samlade han den i ett rör. Så dog han och medicinen blev liggande i berget. Den ruttnade i röret och ändrade smak.

På samma sätt är det med buddhanaturen; den ligger dold bland det höga gräset av världsliga begär och är svår att upptäcka. Buddha öppnar gräset och visar människorna den undergörande örtmedicinen. Buddhanaturen har en sorts sötma, men den skiftar i smak alltefter människornas begär och livsföring.

4. Buddhanaturen, som är hård som briljant, kan inte förstöras. Man kan borra hål i sand och sten, men inte i en briljant.

Även om kropp och själ kan förstöras, är buddhanaturen oförstörbar.

Fröet till upplysningen

Buddhanaturen är verkligen den förnämsta egenskapen inom människan. I vissa seder betraktas männen som högre stående och kvinnorna som underlägsna. Buddhas lära gör emellertid ingen åtskillnad mellan män och kvinnor; det är kunskapen om buddhanaturen som värderas.

Rent guld framställs genom att man smälter guldmalmen och avlägsnar alla slaggämnen. Om vi smälter vår själs malm och tar bort alla föroreningar av världsliga begär, kan vi alla öppna och göra synlig buddhanaturen inom oss.

KAPITEL 4

VÄRLDSLIGA BEGÄR

I

FLÄCKAR I SJÄLEN

1. Det finns två sorters världsliga begär som skymmer buddhanaturen.

Den ena är intellektets begär, den andra är känslornas begär.

Dessa två kategorier delar in de mänskliga begären i två typer. Men själva grunden för begären ligger i okunnighet och åtrå.

Okunnighet och åtrå har en ofantlig förmåga att skapa alla sorters världsliga begär. Just dessa två är orsaken till alla begär.

Okunnigheten gör oss okapabla att rätt bedöma saker och ting. Åtrån är ett begär som bottenar i vår starka

Världsliga begär

livstörst. Den kan lätt gå över i häftig lust till allt vi ser och hör, t.o.m. till döden.

Av okunnighet och åtrå uppkommer glupskhet, ilska, dumhet, missförstånd, elakhet, avundsjuka, fjäsk, bedrägeri, högmod, förakt, oärlighet och andra världsliga begär.

2. Glupskheten inträder då vi ser något vi tycker om och tänker orätta tankar. Ilska uppstår då vi ser något vi ogillar och tänker illa om det. Dumhet bottnar i okunnighet om vad man ska göra eller inte göra. Missförstånd uppstår då vi lärt oss fel och därför tänker fel.

Glupskheten, ilskan och dumheten kallas världens tre eldar. Glupskhetens eld förtär människor som på grund av sina näbegär förlorat sin sanna själ. Ilskans eld uppslukar dem som genom sin vrede skadar andra levande väsen. Dumhetens eld brinner inom dem som kommit vilse och sviker Buddhas lära.

Det brinner verkligen många slags eldar i detta liv.

Det är flammande lågor av glupskhet, ilska, dumhet, liv, åldrande, sjukdom, död, bedrävelse, lidande, ångest och många, många andra eldar. Dessa eldar av världsliga begär brinner inte bara själva utan sprider sig till andra. De leder människor till onda handlingar i kropp, tal och själ. Varet från brännsåren framkallar dessutom infektioner hos dem som kommer i beröring med det och för dem in på syndens vägar.

3. Glupskhet infinner sig då vi längtar efter att tillfredsställa våra behov. Ilska uppstår av otillfredsställda behov och dumhet av orena tankar. Glupskheten är inte så oren, men desto svårare att göra sig kvitt. Ilskan är orenare, men den blir man lätt av med. Dumheten, som är mest oren, är också svårast att komma över.

Vi måste därför tänka sunt när vi ser något vi tycker om och skärpa oss ordentligt när vi ser något vi ogillar. Vi måste alltid tänka rätt och kväva lågorna från dessa tre eldar. Om vi sköter oss och är rena och osjälviska i våra tankar, störs vi heller inte av världsliga begär.

4. Glupskhet, ilska och dumhet är som feber. Vem som

Världsliga begär

helst som drabbats av en av dessa febrar får utstå den och ligga sömnlös, även om han sover i ett rymligt och vackert rum.

Fri från begärens feber kan man sova lika skönt ute en kall vinternatt med bara ett tunt täcke av löv omkring sig som i ett instängt, trångt rum en kvav sommarnatt.

Dessa tre, glupskheten, ilskan och dumheten, är grunden till sorgen och lidandet i världen. För att förstöra denna grund, måste vi ha förhållningsorder, sinnesnärvaro och visdom. Förhållningsorderna tar bort fläckar från glupskhet, sinnesnärvaron rengör oss från ilskans fläckar och visdomen avlägsnar fläckar från dumhet.

5. Människornas begär känner ingen gräns. Det liknar en man som dricker saltvatten och som aldrig kan släcka sin törst. Han får aldrig nog och hans törst blir bara värre och värre.

Människor strävar efter att tillfredsställa sina begär, men blir bara otillfredsställda och irriterade.

Begären kan aldrig tillfredsställas. Vi lider av att inte kunna få vad vi begär. Denna otillfredsställelse gör oss

hela tiden ursinniga.

På grund av sina begär strider och kämpar människor med varandra. Kung mot kung, tjänare mot tjänare, föräldrar mot sina barn, bror mot bror, syster mot syster, vän mot vän; alla strider och dödar varandra för att tillfredsställa sina begär.

Människor förstör ofta sitt eget liv för att tillfredsställa sina begär. De begår stölder, bedrägerier och äktenskapsbrott. De blir arresterade, straffas och pinas.

Bara för sina begärs skull upprepar de sina synder med kropp, tal och själ. Därigenom pinas de inte bara i detta liv; också i nästa värld av mörker kommer de att få utstå många lidanden.

6. Åtrån är kung bland de världsliga begären. Den har i sitt följande en hel rad andra begär.

Åtrån är träsket där många begär gror.

Åtrån är häxan som slukar det goda och förgör all godhet i världen.

Världsliga begär

Åtrån är giftormen som lever gömd bland blommorna. Den förgiftar dem som drivna av begär närmat sig blomman. Åtrån är klätterväxten som kväver ihjäl träd. Den slingrar sig fast vid människans själ och suger ut all god sav inom den. Åtrån är lockbetet som kastats ut av en djävul. Människan nappar på det och dras ner i djävulens djup.

Kastar man ett torrt ben smort med blod framför en hungrig hund, kastar sig hunden över benet. Den kommer att gnaga på benet tills den helt tröttat ut sig. Åtrån är som det här benet; den har ingen näring att ge människosjälen.

Rovdjur sårar varandra för en bit kött. En dum man går mot vinden med en fackla i handen och bränner sig till sist. Precis som rovdjuren eller den dumme mannen såras vi och bränner oss för att tillfredsställa våra begär.

7. Även om man har knep att skydda sig mot en giftpil som kommer utifrån, har man ingenting som skyddar mot en giftpil som kommer inifrån. Glupskhet, ilska, dumhet och högmod är fyra giftpilar som ger upphov till alla möjliga sjukdomar.

När glupskhet, ilska och dumhet finns i själen,

lockas munnen till falskhet, hån och lögn och kroppen leds till mord, stöld och äktenskapsbrott.

Dessa ondskefulla begär inom människan – tre i själen, fyra i orden och tre i kroppens gärningar – kallas det tiofaldigt onda.

Ljuger man medvetet, kommer man att begå alla onda gärningar. Brott leder till lögn och lögnen leder till kallsinnigt brott.

Glupskhet, åtrå, fruktan och ilska bottnar i dumhet. Olycka och missöde härstammar också från dumhet. Dumheten är verkligen det värsta av alla gift.

8. På grund av begär hamnar vi i ett kretslopp av handlingar och dess vedergällningar; detta kallas ”karman”. Härigenom får vi utstå lidanden. Hjulet av begär, ”karman” och lidande snurrar runt i evighet.

Det finns ingen början eller slut på detta hjuls snurrande. Människorna vet inte hur de kan ta sig ur detta kretslopp av upprepade återfödelse som kallas ”samsāra”. De föds till detta liv och återföds i nästa i all evighet.

Staplade man askan från en människa under hennes ändlösa själavandring, skulle stoftet bli högre än det

Världsliga begär

högsta berg. Samlade man upp modersmjölken hon diat under denna tid, skulle det bli mer än ett världshav.

Även om vi äger en buddhanatur inom oss, är gyttjan av begär så djup att den har svårt för att spira. Man kan inte påstå att en buddhanatur som inte spirat existerar även om den gör det. Därför finns det ingen ände på människornas villfarelser.

II

MÄNNISKANS NATUR

1. Människans natur är lika svår att tränga in i som ett tjockt busksnår. Jämfört med detta, är det mycket lättare att förstå sig på djurens natur. Ändå kan vi dela in människornas natur i följande fyra kategorier:

1) de som på grund av felaktiga läror plågar och späker sig själva.

2) de som plågar andra. De dödar, stäl och utsätter andra för sin grymhet.

3) de som lider själva och samtidigt plågar andra.

4) de som varken pinar sig själva eller andra. Dessa människor har gjort sig kvitt sina begär. De för ett

harmoniskt liv, följer Buddhas lära, varken dödar eller stjälar samt är rena i sina handlingar.

2. Det finns tre olika sorters människor i världen: de som är liksom tecken ristade på en berghäll, de som är liksom tecken skrivna i sanden och de som är liksom tecken dragna i vattnet.

Människor som är liksom tecken ristade på en berghäll blir ofta arga och är dessutom långsinta.

De som är liksom tecken skrivna i sanden blir också ofta arga, men deras ilska rinner lika lätt som tecknet ut i sanden.

Människor som påminner om tecken dragna på vattnet låter sina tankar spårlöst rinna förbi. De förblir harmoniska och ostörda av andras skvaller och förtal.

Det finns tre andra typer av människor. Den första är de, vars natur är lätt att förstå. De är högmodiga, lättsinniga och ständigt nervösa. Den andra typen, som är svår att förstå sig på, är artiga och diskreta. Den sista typen har helt överkommit sina världsliga begär och har en karaktär som är omöjlig att förstå.

Vi kan indela människor så här, men egentligen är

Världsliga begär

det inte alls så lätt att begripa människonaturen. Bara Buddha vet allt om vår natur och undervisar oss med sin lära.

III

DEN MÄNSKLIGA TILLVARON

1. Det här är en liknelse som beskriver ett människoliv. Det var en gång en man som rodde nerför floden i sin båt. Någon stod vid stranden och ropade varnande: ”Ro inte så där bekymmerslöst nerför floden! Längre fram finns det forsar, farliga virvlar och grottor med krokodiler och demoner. Du kommer att dö om du fortsätter nerför floden!”

I denna liknelse är ”floden” ett liv av lidelser. ”Ro bekymmerslöst nerför floden” betyder att ivrigt klänga sig fast vid sig själv. ”forsar” är ett liv av förgelser och sorger, ”virvlar” är nöjeslystnaden och ”grottor med krokodiler och demoner” är ett liv förstört genom synd. ”Någon vid stranden” är Buddha.

Det här är en annan liknelse. En man hade begått ett brott och flydde sin väg. Några vakter var efter honom och han var nära att bli tillfångatagen. Då råkade han få syn på en gammal brunn som han började klättra ner i med hjälp av en vinranka som växte utlängs sidorna. På väg ner i brunnen såg mannen hur en giftorm väste åt

honom från botten. Han klängde sig därför fast i vinrankan och höll sig hängande i luften. Så småningom började hans armar att värka outhärdligt. Till råga på allt upptäckte han att en vit och en svart råtta hade börjat gnaga på vinrankan.

Om vinrankan bets av, skulle mannen falla ner och bli ihjälbiten av ornen. Av en slump kom mannen nu att lyfta på huvudet. Just då föll ett par droppar söt honung från en bikupa ovanför, rätt ner i munnen på honom. Mannen tyckte det var så gott att han helt glömde bort sin farliga situation.

I den här liknelsen är "en man" den människa som föds och dör i ensamhet. "Vakter" och "giftorm" är kroppen, källan till alla begär. "Vinrankan i brunnen" är människolivet, "en vit och en svart råtta" tidens gång och "honungen" den tanklösa nöjeslystnaden.

2. Det här är ännu en liknelse. En kung lade fyra giftormar i en låda. Han befallde sedan en man att sköta om ormarna och varnade med dödsstraff om en enda orm skulle uppretas. Mannen blev rädd, kastade bort lådan och flydde.

När kungen upptäckte vad som hade hänt, sände han fem vakter efter mannen. Vakterna försökte först övertala mannen med list för att få honom att komma tillbaka

Världsliga begär

till kungen. Mannen trodde inte på dem utan flydde igen. Han kom så fram till en by där han hittade ett gömställe.

Då hörde mannen en röst från ovan som berättade att byn var obebodd och att sex banditer skulle attackera honom där. Mannen blev rädd och flydde igen från byn. Han kom nu fram till en vild ström. Det verkade inte lätt att fara över strömmen. Men mannen som kände sig jagad, byggde sig ändå en flotte. Med nöd och näppe lyckades han ta sig över strömmen till den andra lugna och trygga sidan.

”Fyra giftormar i en låda” i liknelsen är människokroppen som består av de fyra elementen jord, vatten, luft och eld. Kroppen ger upphov till begär och är själens fiende. Därför flydde mannen från kroppen.

”Fem vakter som försökte övertala honom med list” betyder kroppens och själens fem beståndsdelar.

”Gömstället” är människans sex sinnen och ”sex banditer” är målet för dessa sinnen. Därför flydde mannen igen då han insett faran med dessa sinnen. ”den vilda strömmen” är strömmen av världsliga begär.

Mannen byggde sig till sist en flotte av läran, for över strömmen av bottenlösa begär och uppnådde den andra trygga, fridfulla sidan.

3. Det finns tre situationer då varken en mor kan rädda sitt barn eller ett barn sin mor. Det är vid eldsvåda, översvämning och inbrott. Det händer trots allt någonsångång att mor och barn kan rädda varandra.

I tre situationer kan en mor absolut inte rädda sitt barn eller barnet sin mor. Det är när någon av dem angrrips av fruktan för åldrande, sjukdom eller död.

Hur kan ett barn sätta sig i sin åldrande mors ställe? Hur kan en mor ta på sig sitt sjuka barns lidande även om hon kan gråta över det? Ingen av dem kan dö i den andras ställe. Hur starkt kärleksbandet än är mellan mor och barn, kan de inte hjälpa varandra i dessa situationer.

4. Det här samtalet utspelade sig en gång mellan Yama, den legendariske kungen i helvetet, och en man som nyss dött och föll ner i helvetet på grund av sina onda gärningar i livet. Yama frågade mannen:

- Träffade du inte tre änglar medan du levde?
- Nej, min Herre. Jag har inte träffat några änglar.
- Jaså. Har du inte sett en gamling, krokig i ryggen och med käppen i hand?
- Jo, Herre. Jag har sett många sådana gamlingar.
- Då träffade du ängeln utan att tänka på att också du

Världsliga begär

själv kommer att åldras så småningom och därför snabbt måste bättra dig. Det är därför du är här idag.

Yama fortsatte:

- Har du inte sett någon som blev sjuk, inte kunde röra sig på egen hand och blev helt utmärklad?
- Herre, jag har sett många sådana människor.
- Du träffade ängeln utan att tänka på att du själv en gång blir sjuk och struntade därför i saken. Därför har du kommit hit till helvetet.

Yama frågade till sist:

- Har du aldrig sett någon dö i närheten av dig, då?
- Herre, jag har sett många människor dö.
- Du träffade ängeln som varnade dig för döden. Ändå tänkte du inte på döden och brydde dig inte om att göra goda gärningar. Därför får du nu utstå detta straff. Det är vad du själv har gjort som du nu får stå till svars för!

5. Det var en gång en ung kvinna vid namn Kisagotami, frun till en välbärgad man. Hon blev tokig på grund av sitt barns död. Med barnets lik i sina armar gick hon från hus till hus och frågade om det fanns någon som kunde bota det.

Ingen kunde göra något för kvinnan och stadsborna tyckte bara synd om henne. Till slut gav en av Buddhas anhängare henne rådet att besöka Den välsignade som då befann sig i Jetvana. Kvinnan gav sig då genast iväg dit med sitt barn i famnen.

Den Välsignade tog emot henne och observerade henne stilla. ”Kvinna, jag behöver vallmofrö för att kunna bota ditt barn. Far till staden och skaffa lite! Men du måste hämta fröna från ett hus där det aldrig funnits någon död”, sa han.

Den vansinniga modern for till staden och sökte efter vallmofrön. Fröna var lätta att finna, men det var värre att hitta ett hus där det aldrig funnits någon död. Kvinnan lyckades inte skaffa fröna utan återvände till Buddha. När hon på nytt stod inför Den välsignades stilla gestalt, insåg hon betydelsen av hans ord. Som om hon vaknat upp ur en dröm, återfick kvinnan sitt förstånd. Hon lämnade barnets kalla lik på begravningsplatsen och återvände sedan till Den välsignade för att bli hans lärjunge.

IV

VILLFARELSENS UTTRYCKSFORMER

1. Människorna i världen saknar människokärlek. De känner varken till vänskap eller kärlek. De strider med

Världsliga begär

varandra för bagateller. De utför sina arbeten med elakhet och missnöje och vet inte hur fort de ska få slut på dagen.

Hög och låg, rik och fattig, alla bekymrar sig bara för pengar. Har de inga, lider de av det och har de pengar, lider de alltjämt. De upptas helt av sina begär och får aldrig ro i själen.

En förmögen man lider av oro för sin mark eller sitt hus och fäster sig vid allt i världen. Han är rädd för olyckor, svårigheter och stöld eller för att bortrövas eller brännas inne. Hans lidande blir så stort att han till slut mister sitt eget liv. Dessutom måste han ensam följa vägen mot döden; ingen följer honom.

En fattig man lider alltid av nöd och längtar efter mark och hus. Han förbränns av habegär och tröttar ut sig både till kropp och själ. Därför händer det ofta att han inte kan leva färdigt utan dör halvvägs i sitt liv.

Hela världen tycks vara emot honom och den långa färden mot döden måste han vandra ensam.

2. Det finns fem onda ting här i världen. Det är för det första grymheten med att allt levande, från människa till småkrypen på marken kämpar mot varandra. Den starke attackerar den svage, den svage lurar den starke. De sårar varandra och är som hund och katt.

Världsliga begär

För det andra finns det inga normer i relationerna mellan föräldrar och barn, syskon, man och hustru och släktingar. Alla betar sig själviskt, klänger sig fast vid sina ägodelar, lurar varandra och är lögnaktiga och oärliga.

För det tredje finns det inga normer i relationen mellan män och kvinnor. Alla har orena, snuskiga tankar och begär. Detta leder dem till strider i grupp och till upprepade smutsiga handlingar.

För det fjärde finns det en tendens hos människor att försumma respekten för andras rättigheter. De lär ett dåligt uppförande från varandra. De sårar varandra med lögn, löst prat, skvaller och oärlighet. De vet inte hur man visar respekt för andra och tror sig själva vara finast och bäst. De sårar andra utan att känna ånger.

För det femte finns det en tendens hos människor att försumma sina plikter gentemot andra. De är nonchalanta och bryr sig inte om att visa vänlighet eller tacksamhet. De väcker obehag hos andra och drar sig till slut inte för att begå kriminella handlingar.

3. Människor borde respektera varandra och hjälpas åt. I stället hatar de och strider med varandra för en

Världsliga begär

obetydlig vinnings skull. De vet inte heller att denna till synes obetydliga aggressivitet växer sig allt större med tiden till ett enormt hat.

Stridigheterna i världen leder inte genast till fördärv även om man skadar varandra. Men allt lagrat hat förpestar tillvaron. Vreden ristar sig så djupt i vår själ att vi bär den med oss i nästa liv.

Vi föds och dör ensamma i denna värld av nöjeslystnad. Då ingen kommer att bära straffet i vårt ställe, måste vi själva stå till svars för våra gärningar.

Följderna för goda gärningar och för onda är olika; goda gärningar belönas med lycka och onda gärningar straffas med olycka. Detta är förutbestämt av en orubblig lag. Var och en bär på bördan av sina handlingar och måste själv ta emot konsekvenserna de drar med sig.

4. Då människor upptäcker sina häftiga band till livet, gräver de ner sig i en djup sorg som de aldrig kan ta sig ur. I sin besvikelse låter de begären ta över. De blir elaka och grälsjuka och kommer bort från den sanna vägen. Ofta jagas de av döden innan deras liv tagit slut och får pinas

för evigt.

Det här strider mot naturen och universums lagar och för därför alltid med sig olycka. Vi kommer följaktligen att lida både i detta liv och i kommande.

Allting i människovärlden flyter verkligen fort förbi; ingenting kan vi lita på eller söka hjälp hos. Mitt i allt det här måste man beklaga att alla människor är så upptagna av att söka tillfredsställa sina begär.

5. Det här är den sanna bilden av denna värld. Människorna som fötts i lidande begär bara onda handlingar utan att känna till något annat. Helt naturligt måste de också utstå mer lidande genom följderna av sitt handlingsätt.

Människorna är bara måna om sig själva och bryr sig inte om att hjälpa andra. Deras lust efter allting väcker begär som får dem att lida ännu mer.

En tid av lyx varar inte länge utan är snart förbi. Inga nöjen i den här världen varar för evigt.

6. Det är därför vi måste överge alla världsliga nöjen, söka efter vägen medan vi är unga och friska samt önska

Världsliga begär

ett evigt liv. Vilka önskningar eller nöjen kan det finnas här i världen om inte att söka vägen?

Men människorna tror inte att goda gärningar belönas med gott eller att vi finner vägen genom att handla efter den. De vet heller inte att vi dör och återföds på nytt och tror inte att vi vinner lyckan om vi hjälper andra. De tror över huvud taget inte på allt som har med goda och onda gärningar att göra.

Människor tänker fel, de känner varken till vägen eller ett gott handlingssätt. De förstår inte lagen om goda och onda handlingar eller att lycka och olycka uppträder växelvis. De bara gråter och klagar över vad som händer mitt framför näsan på dem.

Eftersom det ju inte finns något beständigt i världen, förändras allting ständigt. Människorna, som bara lider för stunden, jämrar sig över det här. De lyssnar inte till läran eller tänker djupt. Helt upptagna av kortvariga glädjeämnen, jagar de ständigt efter pengar och nöjen.

7. Det är omöjligt att med ord beskriva hur många människor som sedan urminnes tider har vandrat i denna villfarelsers värld och sjunkit i sorg och lidande. Deras

Världsliga begär

villfarelser har levt kvar ända tills idag. Lyckligtvis har världen nu Buddhas lära. Vi kan lyssna till Buddhas namn och tro på honom.

Därför bör vi tänka djupt, avhålla oss från det onda och välja det goda. Vi ska hålla oss rena både till kropp och själ.

Det är tur att vi nu har fått tillfälle att möta Buddhas lära. Vi bör därför tro på hans lära och önska återfödas i Buddhas land. När vi nu känner till Buddhas lära får vi inte följa andra och låta oss fångas av världsliga begär och synder. Inte heller får vi hålla Buddhas lära för oss själva utan vi ska leva efter läran och lära ut den till andra också.

KAPITEL 5

BUDDHAS FRÄLSNING

I

BUDDHAS LÖFTEN

1. Såsom redan har sagts är människolivet sådant att det är svårt att hålla sig ifrån världsliga begär. Människorna bär på ett berg av synder och har staplat villfarelse på villfarelse sedan urminnes tider. Det är därför inte lätt att gräva fram och göra synlig buddhaskapets skatt även om alla bär den inom sig.

Buddha, som grundligt förstod sig på människonaturen, hade en enorm förståelse för människorna och gav löftet att han skulle bli en bodhisattva för att kunna rädda alla från deras fruktan och lidande. Han gav följande löften och svor att han till varje pris skulle uppfylla dem, även om han måste utstå de svåraste lidanden för deras skull:

a) "Även om jag blir en buddha, är jag inte fullkomlig förrän alla i mitt land säkert träder in i buddhaskapet och vinner upplysningen."

Buddhas frälsning

b) "Även om jag blir en buddha, är jag inte fullkomlig förrän mitt välgörande ljus upplyser hela världen."

c) "Även om jag blir en buddha, är jag inte fullkomlig förrän mitt liv räcker så långt genom tiderna att inga siffror finns för att räkna det."

d) "Även om jag blir en buddha, är jag inte fullkomlig förrän buddhorna i alla väderstreck prisar och ropar mitt namn."

e) "Även om jag blir en buddha, är jag inte fullkomlig förrän människor i alla väderstreck med äkta tro strävar efter att kunna återfödvas i mitt land genom att upprepa mitt namn tio gånger och verkligen lyckas med det."

f) "Även om jag blir en buddha, är jag inte fullkomlig förrän människor i alla väderstreck bestämmer sig för att nå upplysning, odla välgörenhet, avlägga löftena och söka återfödvas i mitt land. Jag ska då i deras dödsstund uppenbara mig tillsammans med underbara bodhisattvor för att välkomna dem till mitt rena land."

g) "Även om jag blir en buddha, är jag inte fullkomlig förrän alla människor som hör mitt namn, tänker på mitt land och med äkta tro planterar dygdernas

Buddhas frälsning

frön för att kunna återfödas i mitt land och att de verkligen lyckas få sin önskan uppfylld.”

h) ”Även om jag blir en buddha, är jag inte fullkomlig förrän alla som föds i mitt land säkert kommer att bli en buddha i sitt kommande liv. Med stort medlidande ska de kunna lära och leda människor och föra dem till upplysning.”

i) ”Även om jag blir en buddha, är jag inte fullkomlig förrän alla människor, som kommer i beröring med mitt ljus, känner trygghet i både kropp och själ och blir bättre än alla andra i världen.”

j) ”Även om jag blir en buddha, är jag inte fullkomlig förrän människor i alla väderstreck, när de hör mitt namn, får en stark tro som inte rubbas av liv eller död och en djup visdom som inget kan störa.”

”Nu avlägger jag dessa löften. Må jag bli källan till ett obegränsat ljus som sprider sitt välgörande sken över lidandet i alla länder. Må jag öppna lärans skattkammare för människorna och dela ut dygdens skatter bland dem.”

2. Buddha, som redan långt tidigare inträdde i buddhaskapet, avlade så här löftena, visade sina dygder under en

Buddhas frälsning

oändlig tid och byggde sitt rena land. Han lever nu i en värld av fred och upplyser alla människor.

Landet är rent och fridfullt, fritt från alla lidanden och fyllt med upplysningens glädje. Kläder, mat och alla sköna saker finns alltefter invånarnas behag. Härliga vindar blåser genom träden av ädelsten, lärans drill, som hörs från alla håll, torkar bort själens damm.

I landet blommar och doftar färgsprakande lotusblommor. Varje blomma har otaliga kronblad och varje kronblad strålar i sin speciella färgnyans. Detta ljussken berättar läran om Buddhas visdom och de som lyssnar leds in i en fullkomlig frid.

3. Nu prisas Buddhas ädla dygder av buddhor i alla väderstreck.

Vem som helst kan återfödvas i Buddhas land bara genom att lyssna till hans namn och med glädje tro på honom.

Buddhas frälsning

Alla som kommer till Buddhas land har ett evigt liv. De ägnar sig åt att förverkliga sitt givna löfte att själva rädda andra människor.

Genom att avlägga löftena lämnar de sina världsliga begär och inser det obeständiga i denna värld. De utför handlingar som ger vinst både för dem själva och för andra. De lever ett liv fullt av medlidande och godhet tillsammans med andra människor och är befriade från det här jordelivets bojar.

De känner till bekymren och lidandena i världen och förstår samtidigt de ändlösa möjligheter som finns i Buddhas medlidande och godhet. Deras sinnen är fria från världsliga begär, fria från åtskillnaden mellan jag och andra. De fäster sig varken vid gående och kommande eller rörelse och stillastående. De är just så fria som själen borde vara. De föredrar dessutom att stanna hos de människor som Buddha visat sin godhet och medlidande.

Därför belönas vem som helst som hör Buddhas namn och med glädje kallar på honom i sann tro. Vi borde därför alla lyssna till Buddhas lära och följa den, även om den tycks leda oss genom flammorna som uppfyller hela vår värld av lidande och död.

Buddhas frälsning

Om vi verkligen önskar uppnå upplysning, måste vi lita på kraften hos denna Buddha. Utan hans kraft kan ingen vanlig människa nå upplysningen.

4. Denna Buddha är inte långt borta från någon människa. Hans land är visserligen långt borta, men det finns också i själen hos dem som tror på Buddha.

När man ritat Buddhas gestalt inom sig, skiner han i tusen sinom tusen guldskimmer och äger åttiofyra tusen olika gestalter och utseenden. Varje gestalt och utseende utsänder åttiofyra tusen ljusstrålar och varje ljusstråle utan undantag bländar dem som läser upp Buddhas namn, omstrålar dem och överger dem aldrig.

Har vi sinnebilden av Buddha inom oss, kan vi förstå Buddhas själ. Hans själ är själva det oerhörda medlidandet och godheten som frälser inte bara troende, utan också dem som inte känner till eller har glömt bort hans medlidande och godhet.

Till dem som tror på honom ger Buddha chansen att förena sig med honom. När vi tänker på Buddha, kommer

Buddhas frälsning

han till vår själ. Buddha kan nämligen uppfylla vad som helst.

Det innebär att själen, då den tänker på Buddha, är Buddha själv och får Buddhas alla goda egenskaper och gestalter. Själen blir då Buddha själv och själen blir det samma som Buddha.

Den som har en ren och rätt tro bör tänka och föreställa sig själen som det samma som Buddhas själ.

5. Buddhas kropp antar de mest skiftande former som varierar alltefter var och ens förmåga. Han uppfyller denna värld och är så gränslös att man inte ens kan göra sig en föreställning om det. Man kan se honom i diverse olika former i rymden, i naturen och i människan.

Men de som läser upp Buddhas namn kan alltid se honom. Buddha kommer alltid tillsammans med två bodhisattvor och välkomnar dem som läser upp hans namn.

Buddhas gestalt uppfyller alla världar, men bara de troende kan se honom.

Buddhas frälsning

Bara genom att tänka på Buddhas tillfälliga gestalt, får vi en gränslös lycka. Fröjden och lyckan hos dem som kan se den riktige Buddha är obeskrivlig!

6. Eftersom Buddhas själ består av stor godhet och medlidande och visdom frälsar han alla människor.

De som på grund av dumhet begår synder som brott, girighet, vrede, elakhet, lögn, förtal, falskhet, mord, stöld och äktenskapsbrott får lida i all evighet.

När en sådan man var nära att dö, hälsade en god vän på honom och sa omtänksamt: ”Du kan säkert inte ens tänka på Buddha eftersom du lider så outhärdligt. Du behöver därför bara uttala Buddhas namn!”

Om mannen uttalar det heliga namnet, räddar det honom från att hamna i en ond värld av gränslösa villfarelser.

Om blotta uttalandet av Buddhas namn kan befria oss från straffet att kastas i en ond värld av evinnerliga villfarelser, hur mycket mera blir det då inte möjligt om

Buddhas frälsning

vi koncentrerar hela vår själ på Buddha!

De som kan läsa upp Buddhas namn ur minnet är människor underbara som vita lotusblommor. Två bodhisattvor, en av godhet och medlidande och en av vishet, blir deras följeslagare som alltid leder dem på vägen till upplysning. De kommer till slut att återfödas i Buddhas rena land.

Därför måste alla hålla orden, ”Namu-Amida-Butsu”, i minnet. Att hålla dessa ord i minnet innebär att komma ihåg Buddhas namn.

II

DET RENA LANDET

1. Buddha finns nu mitt omkring oss och lär ut den sanna läran. I hans land vet invånarna inte om något lidande och tillbringar sina dagar i glädje. Därför kallas landet Lycksalighetslandet.

I landet finns det en sjö som rymmer sju skatter. I sjön finns rent vatten, på sjöbotten guldsand och det blomstrar av lotusblommor så stora som vagnshjul. Varje

Buddhas frälsning

lotusblomma har sitt eget ljusskimmer; blå blommor lyser i blått, röda blommor i rött och vita blommor i vitt. Blommorna fyller hela luften med sin ljuvliga doft.

Här och där runt sjön ligger paviljonger byggda i guld, silver, lapis lazuli och bergkristall. En trappa av marmor leder ner till vattnet. På andra ställen hänger små balustrader ut över vattnet. De är kantade med gardiner prydda med ädelstenar och mellan dem växer det välluktande träd och blomstrande buskar.

Luften är fylld med en gudomlig musik. Guldskimret spelar på marken och det regnar himmelska blommor sex gånger om dygnet. Invånarna samlar upp dessa blommor på blomfat för att skänka dem som offergåva till alla de otaliga buddhor som finns i alla Buddhas länder.

2. I landet finns också många sorters fåglar såsom svanar, påfåglar, papegojor, törnskator och kalavinkor. De sjunger alltid ljuvligt vackert om Buddhas lära och prisar hans dygder och godhet.

Människorna hör denna fågelsång och tänker på Buddha. De funderar på hans lära och önskar lycka och

Buddhas frälsning

fred i kamratskapen. De som lyssnar till denna musik tycker sig höra Buddhas stämma. De får förnyad tro på Buddha, glädje att lyssna till den sanna läran och känner gemenskap med alla som tror på Buddhas lära i olika länder.

Det far en mild vind genom de juvelsmyckade träden. När den sätter alla flor försedda med blänkande bjällror i dallring uppstår en ljuvlig musik av denna symfoni av toner.

De som lyssnar till detta, tänker på Buddha och läran och önskar harmoni bland människorna. Buddhas land är fullt av denna välvilja och dessa vackra utsmyckningar.

3. Varför kallas då Buddha i detta land för Buddha av oändligt ljus och av oändligt liv? Det beror på att Buddhas ljussken är oändligt och upplyser obehindrat alla världens länder. Buddhas liv är också oändligt.

Det beror också på att alla som föds i landet är perfekt upplysta och inte återvänder till villfarelsens värld. Deras antal är oändligt.

Det beror dessutom på att antalet människor som väcks till ett helt nytt liv tack vare Buddhas ljussken, är

oändligt.

Om vi bara under ett dygn eller en vecka kan hålla Buddhas heliga namn i vår själ och koncentrera oss helt och fullt, så visar sig Buddha tillsammans med många helgon inför oss, när vårt liv är till ända. Själen kommer utan att förvillas att kunna återfödas i Buddhas land.

Om vi lyssnar till Buddhas namn och tror på hans lära, kommer vi att skyddas av buddhor och kunna uppnå den bästa tänkbara upplysning.

